

DRIE GEDICHTEN

ALBERT MEGENS

Poëzie

Ik ben geen watje.
Wat denken jullie wel.
Dat ik, als ik vrij ben
die stomme versjes
nog een ga lezen?
Het is al erg genoeg
dat ik op school
naar dat kleffe gedoe
moet luisteren
dat vooral voor duffe
meiden is geschreven.

Wel schreef ik met mijn p.c.
toen oma dood ging
een stuk of wat regels
die ik heb uitgeprint.
Over haar rolletjes King.
Over hoe ze zei: "Tis zunt,"
als ik weer een pepermuntje
had kapot gebeten.
Over hoe gaaf en
lief ik haar vond.
Mijn zus zong in de mis.
Toen kwam heel hoog
door een kerkraam
een straaltje zonlicht
regelrecht naar oma
toe gegleden.

Poëzie is niks voor mij:
ik heb op school al meer
dan genoeg geleden.

Onder ons gezegd en gezwogen

Hij deed alles in zijn eentje, tot sterven toe.
Op een warme dag in mei lag hij, een fles wijn
bij de hand, naast zijn nog warme pijp.
De kat die doorgaans sliep achter het gordijn,
snorrend op zijn schoot. De tv op teletekst
met een vrolijk deuntje op de achtergrond.

Buren liepen plots te hoop. Doorgaans bleven
zij op afstand van die vreemde, stille man.
Een ambulance reed gillend aan en in een
ommezien weer af. En toen de lijkwagen
stilletjes de dam kwam opgereden, was het
enkel de navigatiedame die nazeurde over
het stratenplan. Zij zwegen als het graf
waar hij na een dag of drie is ingegleden.

Na afloop van de dienst die kort en vluchtig
was, heeft er een heerschappij waaraan niemand
aandacht schonk in de kerk nog wat nagebeden:
een vreemde jongen met geloken ogen en warrig
haar. Hij zat in de laatste bank aan de kant
van het zijaltaar. Daar heeft hij op een hagelwitte
zakdoek een brood gebroken. Een flesje wijn
heeft hij opgestoken voor hij eruit dronk.

Verhoord

Mijn geloof verzet geen bergen.
Een keukentrapje doet mij al duizelen.
Zelfs als ik op mijn tenen sta,
dringt er een suizelen tot mij door.
Ik reik slechts tot aan de rand
van het bestaan. Daarboven blijft
het meestal stil, hoezeer ik het ook
probeer met: 'Wees haar nabij!
Sleep hem erdoor!'
Laatst daalde Hij af, bukte, tikte mij
op de vingers, fluisterde in mijn oor:
'Ik steek voor jou een kaarsje op, maar
geef aan wat je uitschreeuwt zelf gehoor!'